

РЕШЕНИЕ

№ 7145

гр. София, 03.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в публично заседание на 11.12.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **8979** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) и чл. 84, ал. 3, от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на А. М. К., [дата на раждане] в [населено място], Р., гражданин на Р. федерация, ЛНЧ: [ЕГН], чрез адв. Д. Л. от АК-В., срещу решение № 12685 от 23.08.2023 г. на председателя на Държавна агенция за бежанците /ДАБ/ при Министерски съвет на Република България, с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 вр. чл. 8 и чл. 75, ал. 1, т. 4 вр. чл. 9 от ЗУБ на чужденеца е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата се навеждат твърдения за незаконосъобразност на оспорения административен акт като постановен при неправилно приложение на материалния закон. Поддържа се наличие на основания по чл.8, ал.1 и ал.2 от ЗУБ, поради обосновани опасения от преследване по политически причини от страна на жалбоподателя. Сочи се, че К. попада в кръга от лица, определени като „уязвима група“ по смисъла на чл.20, т.3 от Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и Съвета от 13 декември 2011 г. На следващо място се сочи, че административният орган е следвало да извърши преценка и относно наличието на хипотезата на чл.9, ал.8 от ЗУБ, тъй като в проведеното с чуждия гражданин интервю са изтъкнати причини от хуманитарен характер. Посочено е, че административният орган не е отчел настоящата ситуация в Р. федерация и по-конкретно наличието на закони, чрез които се налага репресия върху лицата, които говорят или се противопоставят на

политическия режим. В тази връзка се сочи, че през месец март 2022 г. са въведени нови закони, с които драстично са затегнати мерките срещу опозиционерите и осъждащите войната с У.. Твърди се, че такива действия, както и всяко дарение в полза на фонда срещу корупцията на А. Н. са приемани от Р. федерация като престъпления, подлежащи на преследване. В тази връзка и с оглед описаната ситуация се сочи, че представените от жалбоподателя доказателства за задържанятия му от полицията и наложените му глоби са били с цел да го сплашат и да го поставят под влияние на Р. федерация, което обстоятелство не било отчетено от административния орган при произнасянето му с обжалваното решение. Претендира се отмяна на решението.

В съдебно заседание жалбоподателят /лично/, чрез назначения преводач от руски език А. В., заявява, че иска справедливост, както и да се оценят всички фактори на риск, при евентуалното му завръщане на територията на Р. федерация. Счита, че ДАБ е разгледала случая му невнимателно или некомпетентно. Твърди, че са налице несъответствия между казаното от него в интервюто и отразеното в решението. В тази връзка сочи, че в решението на ДАБ е отбелязано, че бил мотивиран да подаде молба за международна закрила, за да се отърве от мобилизация. Противно на отразеното, жалбоподателят заявява, че многократно е казал на представителите на ДАБ, че поради възрастта си и поради факта, че не е ходил наборна военна служба, не подлежи на мобилизация, и пояснява, че по повод образуваното срещу него досъдебно производство са му предложили да сключи договор с армията, за да не търпи ефективно наказание. На следващо място, счита за неправилни изводите на ДАБ относно сумите, които превеждал по фонда на Н., а именно, че поради тяхната незначителна стойност, нямало риск да бъде преследван като се завърне в Р.. В тази връзка пояснява, че в руското законодателство, в чл. 282 НК, се предвижда глоба от 300 хиляди рубли и лишаване от свобода за срок до 8 години – за спонсориране на екстремистка организация. Обръща внимание, че никъде не е указана сумата. Соци, че нееднократно е заявил на представителите на ДАБ, че сътрудници на руската полиция са прилагали спрямо него мерки на насилие; постоянни заплахи; нечовешко отношение при задържането му под стража. В тази връзка възразява, че ДАБ не е съобразила, че за това отношение в международната конвенция са предвидени съответните текстове. По отношение на констатациите от страна на ДАБ, че не разполагал с доказателства за това, че са го принуждавали да подпише договор с армията на Р. федерация, заявява, че такива документи по принцип не може да има, тъй като са противоположни действия от страна на сътрудниците и не се документират, поради което счита този аргумент в решението на ДАБ за несъстоятелен. Моли съда да се отмени решението на ДАБ.

В хода по същество, жалбоподателят чрез адв. Л., сочи че решението на ДАБ е неправилно и незаконосъобразно, въпреки дадени от жалбоподателя множество доказателства. Обръща внимание, че същите не са приложени и съобразени в решението им. Соци, че от доказателствата е видна продължителната политическа дейност на жалбоподателя срещу режима на П. от 2019 година до днес, която била осъществявана на територията на Р. федерация и продължена в България. Счита, че по никакъв начин Р. до този момент не може да се третира като демократична държава, като сочи, че в тази връзка са налице много доказателства в справката от ДАБ и справката от експерти на ООН. Счита за установено участието на жалбоподателя в множество протести срещу режима на П. от 2019 година, представени са

доказателства, че е задържан много пъти, като по отношение на него е използвана и физическа сила в арестите. Подчертава, че спрямо жалбоподателя са образувани множество административни дела за непристойно поведение, което предвид политическите му виждания за режима на П., могат да бъдат възприемани като сплашващи действия спрямо гражданите на Р. федерация. Заявява, че евентуалното връщане на К. в Р. най-малкото би довело до неговото осъждане на дълги години затвор. В тази връзка сочи, че Наказателният кодекс на Р. не поставя минимално изискване на дарения в полза на фонд „Н.“, което също не е взето предвид в решението на ДАБ. Твърди, че без значение от размера на сумата, дарена на фонда, всяко едно лице, даряващо на фонда подлежи на парична санкция и лишаване от свобода до 8 години. Въз основа на изложените аргументи, счита че е налице основание за предоставяне на бежански статут на жалбоподателя. Моли за отмяна на решението на ДАБ и връщане на преписката за ново произнасяне. Претендира разноски. Представя списък на разноските.

Ответникът – председател на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет на Република България, в съдебно заседание не се явява, и не изпраща представител. От страна на процесуалния му представител на 11.12.2023 г. са депозиран писмени бележки, и справка за актуалното положение в Р. Федерация. От съда се иска да отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана, като потвърди оспорения административен акт.

Административен съд София - град, 6-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е образувано с молба за предоставяне на международна закрила с вх. № РД 09-4310 от 14.11.2022 г. на РПЦ - С., подадена от А. М. К., [дата на раждане], ЛНЧ: [ЕГН], гражданин на Р. федерация, руснак по народност, женен, по вероизповедание: православен християнин. С подадената молба той е поискал международна закрила от българските власти. Личните му данни са установени въз основа на представен национален паспорт, издаден от Р. федерация, свидетелство за сключен граждански брак и набор от документи, относими към бежанската му история /л.45 и сл./.

Чужденецът е получил копие от Указания за правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в Република България, включваща пояснения относно производството за предоставяне на международна закрила; относно последваща молба за международна закрила; относно връчване на решенията в превод на руски език, който владее, в потвърждение на което на последната страница на екземпляра им на български език се е подписал лично /л.73/.

Съставена е Евродак дактилоскопна карта с референтен номер: BR112C2211140008 /л.72/.

С писмо рег. № УП21955/30.01.2023г. /л.50/, от страна ДАНС е представено становище, с което специализирания държавен орган не възразява на чужденеца да бъде предоставена международна закрила, стига същият да отговаря на условията по ЗУБ.

В хода на административното производство с жалбоподателя е проведено интервю, обективизирано в Протокол от проведено интервю с рег. № УП21955/21.02.2023 г. /л.51-55/.

От проведено интервю е установено, че жалбоподателят на 06. 11. 2022 г., легално

със самолет е напуснал Р. с дестинация Република Турция. Там останал до 09.11.2022 г., след което преминал границата на Република България, приближил се до граничния пункт, показал си паспорта и помолил за международна закрила. Преди да напусне Р. федерация, живял в [населено място], където бил роден и живял до 06.11.2022 г. Споделил, че по професия е автомонтьор и механик на станове за обработка на метали. Видно от протокола, по време на интервюто, чуждият гражданин е представил следните доказателства: военен билет, свидетелство за раждане, протоколи съдържащи данни за нанесен побой, постановления на съда /2 броя/, протокол от задържане в полицията, призовка от полицията и документ за наложена глоба. Споделил е, че освен съпругата си няма други роднини, защото е сирак. Посочил е, че официално не е бил член на политическа партия, но поддържал фонда за борба с корупцията на А. Н.. Не е бил член на въоръжена групировка. Като причина за напускане на Р. е посочил, че е налице опасност да го изпратят в затвора или да го принудят да подпише договор за военна служба. Пояснил е, че не подлежи на мобилизация в армията, защото на мобилизация подлежат лица, които са били на редовна военна служба или лица под 35 годишна възраст, а той не е служил редовна военна служба. Опасенията му, че ще го принудят да подпише договор с армията възникнали след като на 28.10.2022 г. го извикали в полицията и му казали, че спрямо него има заведено дело за дискредитация на армията. Обяснили му, че може да избегне процеса, ако подпише договор за служба в армията. Посочил е, че предложението не е документирано, било устно. Споделил, че напуснал Р., защото не искал да воюва или да отиде в затвора. Споделя, че в полицията казал, че ще подпише договор с армията, но си изгубил военния билет. От полицията му казали, че ще му издадат нов военен билет, който щял да бъде готов на 07.11.2022 г. Пояснил е, че военният билет е задължителен и е основен документ на всеки войник, без който не може да служи –паспорт на войника. Споделил е, че не му е обяснено какво е съдържанието на договора, дали ще му плащат, а просто му казали, че ще отиде да воюва. За данните, съдържащи се в представените пред интервюиращия орган документи, жалбоподателят разказал, че на 27.06.2019 г. участвал в митинг в М. в подкрепа на местните избори за общински депутати. На митинга бил задържан от полицията, като по време на задържането бил бит. Споделя, че след това го качили в автобус, където загубил съзнание и другите задържани молели полицаите да му помогнат. Оставили го на метростанция, откъдето отишъл при негов приятел, защото състоянието му било лошо и не можел да пътува 500 км. Там останал 2-3 дни и едва след това се прибрал у дома. Споделя, че след като се прибрал успял да отиде на лекар, но не взел документ от прегледа. На 28.03.2021 г. бил задържан отново от полицията на Ч. площад. На тази дата протестира самосиндикално с плакат. Споделя, че на тази дата протестира срещу репресиите и за свобода на политическите затворници. Полицаите му обяснили, че нарушава закона за самостоятелни протести. Качили го в кола и го закарали в поделение в „Китайския град“. Там го свалили от колата, затиснали го с крак и му сложили белезници. Обискирали го и го вкарали в килия за половин час, след което го завели в кабинет, в който го разпитвали кой му е платил за самостоятелния протест и след като казал, че сам го е организирал, го освободили. На следващия ден - 30.03.2021 г., посетил болница в града си, където от прегледа констатирани леко мозъчно сътресение, а на китките имал белези от белезниците. Този път поискал документ от прегледа. На 05.04.2021 г. го извикали в полицейското поделение, където му съобщили, че са получили сигнал за участието му

в протест на Ч. площад. Обяснили му, че ще бъде записан в списъци и редовно ще бъде проверяван и бил предупреден повече да не участва в такива масови мероприятия. За този случай било образувано дело, по което го осъдили да плати 10 000 рубли. На 22.04.2021 г. отново бил повикан в полицията, за да го информират, че имало досъдебно производство срещу него затова, че превеждал пари във фонда „Н.“. Уточнил, че преводите били за суми в размер между 300 и 500 рубли, както и че последният превод към фондацията направил на 20.04.2021 г. Споделил, че на страницата му в социалните мрежи публикувал постове, свързани с фондацията „Н.“, за което се опитвали да образуват дело за престъпление по чл.282 от НК за предизвикване на омраза и вражда, но нямало образувано такова дело и не знаел защо. По време на интервюто, жалбоподателя споделил и за още един случай, на 04.06.2021 г., когато в дома му отишли полицаи и му извършили обиск. След това го завели в килия, а на другия ден пред съда. Имало образувано дело, което било прекратено, поради липса на доказателства. След делото отново го завели в полицията, където му връчили постановление за това, че бил задържан в нетрезво състояние, за което му наложили глоба в размер на 500 рубли. Споделил, че след това отишъл да подаде жалба срещу полицията, но след като се върнал заварил пред дома си полицаи, сред които сътрудник по борба с екстремизма. Те му казали, че това е последно предупреждение, след което ще го вкарат в затвора. Не знаел за какво било образувано това производство. Твърди, че било досъдебно производство и нямало образувано дело. Споделил, че бил взет от дома си и закаран в следствения арест в [населено място], където бил задържан до от 12.06.2021 г. до 14.06.2021 г. При освобождаването му връчили документ, съдържащ основанията, на което е бил задържан. Обяснил, че не напуснал веднага Р., защото такива арести били нормални там. Взел това решение, след като го „притиснали“ с това, че за него има два варианта – или да влезе в затвора или да подпише договор с армията.

Със Становище, рег. № УП21955/16.03.2023 г. на главен експерт в РПЦ – С., е предложено на председателя на ДАБ при МС да откаже предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на А. М. К. /л.31/.

Въз основа на следните, представени от чужденеца доказателства: копие на постановление № 1372 за административно правонарушение, копие от свидетелство за сключен брак и писмо от Обществено движение „За свободна Р.“, е постановено обжалваното решение, с което е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут по смисъла на чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ, поради липса на материалноправни основания. Решаващият орган е приел, че мотивите, обуславящи желанието на кандидата да получи статут не попадат в предметния обхват на ЗУБ. Ответникът счита, че общата обстановка в Р. сама по себе си не дава основание за страх от преследване по смисъла на причините, изброени в чл. 8, ал. 1 на ЗУБ. Според административния орган, заявените от чуждия гражданин конкретни обстоятелства не могат да бъдат свързани с нито една от хипотезите на чл.8 от ЗУБ. От анализа на фактическите обстоятелства, решаващият орган е достигнал до извод, че в конкретния случай, бидейки наясно с общоизвестни факти за политическата обстановка в Р., чужденецът е намерил удобен повод да състави своя бежанска история.

Решаващият орган е приел, че не са налице и предпоставките за представяне на хуманитарен статут, тъй като жалбоподателят не е бил принуден да напусне Р. поради реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция, нито като изтезание, нечовешко или унижително отнасяне. Административният орган е

приел, че в случая спрямо него не е налице заплаха, поради наличие на ситуация на безогледно насилие в държавата и по произход. Приел е, че посочените лични мотиви на жалбоподателя не могат да бъдат оценени като хуманитарни с оглед предоставяне на статут по чл. 9, ал. 1 от ЗУБ.

В обжалваното решение е обсъдена приложената справка за актуалната обстановка в Р. федерация.

Видно от т.9 на приложената по делото Справка, вх. № ЦУ-1415/19.09.2023 г. на дирекция „Международни дейности“ към ДАБ, относно Р. федерация /л.136/, властите в Р. продължават да злоупотребяват с широкото определение за екстремизъм, според което гражданите може да бъдат подлагани на определени наказания за определен вид мирни протести, принадлежност към определени религиозни деноминации и дори определени публикации в социалните медии. Има съобщения, според които руските официални власти предприемат мерки спрямо лица, които произвеждат и/или публикуват съдържание, което не се харесва на правителството. Посочено е, че през 2021 г. са въведени няколко закона за ограничаване на споделянето на съдържание в интернет и същите са използвани за налагане на глоби на протестиращи, които публикуват политически материали онлайн. Сочи се, че правителството следи използването и съдържанието на интернет. На стр. 9 от Справката е посочено, че на 28 май 2022 г. руският президент подписал закон, премахващ горната възрастова граница за служба в руската армия, което означава, че лица, навършили 40 - годишна възраст могат да служат след тази промяна.

Пред съда, процесуалният представител на жалбоподателя представя копия на следните, цитирани от чуждия гражданин пред интервюиращия орган, доказателства, които не са представени на съда с административната преписка, нито са обсъдени в обжалваното решение на ДАБ:

Квитанция за преведена сума в размер на 300 рубли на 21.04.2021 г. в 21:09 ч. (руско време) в полза на FBK. INFO, представена в оригинал и в превод на български /л.93-94/;

Обяснение от А. М. К. за явяване пред Тверския районен съд – [населено място] на 13.04.2021 г. за нарушение на чл.20.2, част 5 от Кодекса на административните нарушения /л.95-96/.

Протокол от Централен административен окръг /Ц./ за административно правонарушение № 1296860, издадено на 28.03.2021 г. в [населено място] /л.97/, в който е отразено, че на 28.03.2021 г. в 17:40 ч., в [населено място], на Ч. площад № 1, гражданинът А. М. К., в нарушение на чл.8, част 2, точка 3 от 54-ФЗ /федерален закон/ от 08.06.2012 г. за това, че провеждал единичен протест на мястото, на което провеждането на публични мероприятия е забранено, а именно на територията, непосредствено прилежаща към резиденцията на президента на Р. федерация. Посочено е, че К. държал плакат с размери 40x30 см с надпис: „Не на репресиите! Свобода за политическите затворници!“, с което нарушил чл.20.2 от Кодекса на административните правонарушения на Р. федерация.

Протокол на Ц., издаден на 28.03.2021 г. в 17:45 ч., съставен от старши сержант от отдел на полицията „Китайски град“ – Управление на вътрешните работи, в уверение на това, че гражданинът А. М. К. е отведен в помещението

на отдел на полицията „Китайски град“. Видно от протокола, задържаният е бил освободен в 18:50 ч. /л.103-106/.

Справка № 48/30.03.2021 г., издадена от Т. централна районна болница /л.111/, видно от която след преглед на А. М. К. била поставена диагноза: „Закрита черепно-мозъчна травма. Сътресение на главния мозък. Хематом на меките тъкани на окосмената част на главата. Разтягане на ставните връзки на нивото на дясната китка.“

Постановление № 5-503/21 г. , издадено на 13 април 2021 г. от Тверския районен съд – [населено място] /л.113/, с което А. М. К. е признат за виновен за извършено административно правонарушение на чл.20.2, част 5 от Кодекса за административните нарушения на Р. федерация, за което му е наложена глоба в размер на 10 000 рубли.

Постановление от 05.07.2021 г. по дело № 1372, образувано за административно правонарушение /л.119/. Видно от текста, със същото е наложена глоба на А. М. К. за това, че на 04.07.2021 г. в 16:35 ч. се намирал на обществено място в нетрезво състояние, с небрежен външен вид, неясна реч. Посочено е, че в това състояние, К. е обидил човешкото достойнство – административно нарушение на чл.20.21 от Кодекса на административните правонарушения на Р. федерация.

Постановление по дело 5-473/2021 г., издадено на 13 юли 2021 г. от Трубчевския районен съд /л.122/, в което е посочено, че на 12 юли 2021 г. в 08:40 часа, К. е бил на обществено място в нетрезво състояние, паднал, не се е ориентирал в заобикалящата го среда, поради което бил заведен от полицията в държавно бюджетно учреждение по здравеопазване, но същият отказал преглед. Посочено е, че с поведението си, К. е нарушил чл.19.3, част 1 от Кодекса на административните правонарушения на Р. федерация, поради което му е наложено наказание „административен арест“ за срок от две денонощия.

Справка № 96/15.07.2021 г. /л.118/, издадена от Т. централна районна болница, видно от която след преглед на А. М. К. била поставена диагноза: „Контузия на меките тъкани на лявата лумбална област. Хематом на шията.“

Уведомително писмо от МВР на Р. федерация, отдел „Т.“ /л.130-132/, до А. М. К., с което е уведомен, че е образувано дело за административно правонарушение срещу него по чл.20.3.3, част 1 от Кодекса на административните правонарушения на Р. федерация за извършване на публични действия, насочени към дискредитация на въоръжените сили на Р. федерация, с цел защита на интересите на Р. федерация и нейните граждани. В писмото е посочено, че К. следва да се яви на 28.10.2022 г. в полицейското поделение „Т.“ за снемане на обяснения.

Доклад на специалния докладчик на ООН за състоянието на правата на човека в Р. федерация, от 21.09.2023 г. /л.92/. Видно от същия, в Наказателния кодекс на Р. федерация се добавя нов чл.280.3 за престъпление „дискредитиране на използването на въоръжените сили на Р. федерация за защита интересите на Р. федерация и нейните граждани. Посочено е, че този член е подобен на чл.20.3.3 от Кодекса на административните правонарушения на Р. федерация. Тези норми били известни като такива срещу „дискредитиране на армията“ и се използвали за

потискане на всякакви прояви на антивоенни настроения и се тълкуват широко и без правна сигурност.

Представени са и копия с публикации против политическия режим в Р. федерация, публикувани в интернет пространството от жалбоподателя в периода 2019 –до момента /л.181-190/.

При така установеното от фактическа страна, съдът стигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежна страна, която е адресат на оспорения административен акт, с право и интерес от оспорването, в срока по чл. 84, ал. 3 от ЗУБ, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспореното решение /чл. 168, ал. 1 от АПК/, на основанията, посочени в чл. 146 от АПК, съдът намира, че решението е издадено от компетентен орган по смисъла на ЗУБ – председателя на агенцията.

При издаването на акта е спазена предвидената в закона писмена форма, не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Спорът между страните е изцяло материалноправен относно наличие на основания за предоставяне на международна закрила по чл.8, ал.1 и чл.9, ал.1 ЗУБ въз основа на елементите от личната бежанска история на кандидата, обсъдени съобразно актуалната ситуация в страната му на произход.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

В хода на производството е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила по чл. 35 от АПК, предвид следното:

В хода на административното производство е проведено интервю с чужденеца, в рамките на което и в подкрепа на твърденията си, кандидатът е представил доказателства, относими към неговата бежанска история, които не са обсъдени в мотивите на оспорения акт. Административният орган е обсъдил селективно доказателствата, с които е разполагал, като е подбрал неотноситимите към твърденията на чужденеца с цел да аргументира основателността на постановения отказ. Така например, подробно е обсъдил съдържанието на Постановление № 1372, според което К. е извършил правонарушение, съставляващо присъствие на обществено място в нетрезво състояние, но неясно защо липсват мотиви свързани с другите, представени от жалбоподателя доказателства, като например: Уведомително писмо от МВР на Р. федерация, отдел „Т.“ /л.130-132/, до А. М. К., с което е уведомен, че е образувано дело за административно правонарушение срещу него по чл.20.3.3, част 1 от Кодекса на административните правонарушения на Р. федерация за извършване на публични действия, насочени към дискредитация на въоръжените сили на Р. федерация; Протокол от Централен административен окръг /Ц./ за административно правонарушение № 1296860, издадено на 28.03.2021 г. в [населено място] /л.97/, Протокол на Ц., издаден на 28.03.2021 г.; Постановление № 5-503/21 г. , издадено на 13 април 2021 г. от Тверския районен съд – [населено място]; Справка № 48/30.03.2021 г., издадена от Т. централна районна болница /л.111/, видно от

която след преглед на А. М. К. била поставена диагноза: „Закрита черепно-мозъчна травма. Сътресение на главния мозък. Хематом на меките тъкани на окосмената част на главата. Разтягане на ставните връзки на нивото на дясната китка“ и други, подробно изброени по-горе в решението.

Въз основа на изложеното съдът намира, че следва да се кредитират и обсъдят съвкупно всички представени от кандидата документи относно бежанската му история, още повече, че същият се е постарал да представи във възможно най-кратък срок след влизането си в България всички необходими елементи в подкрепа на своята молба за международна закрила по смисъла на чл.4, пар.1 от Директива 2011/95/ЕС.

Във връзка с твърденията за преследване по „политически причини“ съдът съобразява легалното определение по чл.10, пар.1, б.“д“ от Директива 2011/95/ЕС - понятието „политическо мнение“ обхваща по-специално *мнение, идеи или убеждения* по въпроси, свързани с потенциалните субекти на преследване, посочени в член 6, както и с техните политики или методи, независимо дали мнението, идеите или убежденията са били изразени в действия на молителя. В случая, потенциалните субекти на преследване са тези по чл.6, б. “а“ от Директивата, а именно държавата.

Според Справка, вх. № ЦУ-1415/19.09.2023 г. на дирекция „Международни дейности“ към ДАБ, относно Р. федерация /л.136/, властите в Р. продължават да злоупотребяват с широкото определение за екстремизъм, според което гражданите може да бъдат подлагани на определени наказания за определен вид мирни протести, принадлежност към определени религиозни деноминации и дори определени публикации в социалните медии. Има съобщения, според които руските официални власти предприемат мерки спрямо лица, които произвеждат и/или публикуват съдържание, което не се харесва на правителството. Видно от представените от чуждия гражданин, но необсъдени от административния орган доказателства, същият е изразявал несъгласието си с политическия режим на Р. федерация, за което е бил арестуван, съден и малтретиран. Отделно от това, видно от представената квитанция за преведена сума в размер на 300 рубли на 21.04.2021 г. в 21:09 ч. (руско време) в полза на FBK, същият е симпатизирал и подпомагал Анतिकорупционната фондация, основана от Ал. Н. (Ф.).

От представения по делото Доклад на специалния докладчик на ООН е видно, че са с набор от законодателни ограничения, Р. федерация засяга конституционните свободи на изразяване и мирни събрания и сдружаване съгласно Кодекса за административните нарушения и Наказателния кодекс. Видно от доклада е и, че нарушението на чл.20.3.3 от Кодекса на административните правонарушения на Р. федерация, по което е бил съден жалбоподателят, се приравнява на престъпление по новия чл.280.3 от НК. С оглед систематичното място на приложената спрямо кандидата санкция в Кодекса за административните нарушения на Р. федерация, съдът приема за основателни опасенията му, че след цитираните законодателни промените от март 2022 г. той може да бъде обект на репресии. Именно в този период, чужденецът решава да напусне страната на произход и веднага след легалното си влизане в България подава молба за международна закрила. Съдът намира това обстоятелства за релевантно по смисъла на чл.4, пар.1 от

Директива 2011/95/ЕС. В тази връзка съдът намира за неправилни доводите на орган, че „кандидатът не е напуснал страната на произход по-рано“, тъй като общодостъпната информация сочи, че именно през м.март 2022 г. са приети промени в националното законодателство, пряко относими към политическите възгледи и дейност на кандидата. Не случайно като основна причина за напускане на страната на произход в интервюто си кандидатът сочи „страх, че може да бъде изпратен в затвора или да подпише договор армията“ против волята и възгледите си.

Тук е мястото да се посочат като необосновани доводите на ответника, че спрямо кандидата не е повдигнато наказателно обвинение. Както се установява от информацията относно страната на произход репресивното законодателство касае не само Наказателния кодекс, но и Кодекса за административните нарушения на Р. федерация, по който на кандидата вече е наложена административна глоба, а това от своя страна е основание за преследване по Наказателния кодекс за повторно нарушение.

Въз основа на изложеното съдът приема, че жалбоподателят отговаря на определението за бежанец по смисъла на чл.8, ал.1 ЗУБ, а именно поради основателни опасения от преследване по причина на неговите политически мнения, идеи или убеждения по въпроси, свързани с потенциалните субекти на преследване по чл.6 от Директива 2011/95/ЕС, поради които причини той не може или не желае да се ползва от закрилата на държавата на произход или да се завърне в нея. Действията на преследване, на които кандидатът може да бъде изложен при евентуално завръщане в страната на произход, отговарят на определението по чл.8, ал.4 ЗУБ - преследване е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повторяемост. Реалната опасност кандидатът да бъде изложен на тези действия на преследване попада в забраната по чл.4, ал.3 от ЗУБ - чужденец, влязъл в Република България, за да поиска закрила, или който е получил закрила, не може да бъде връщан на територията на държава, в която са застрашени неговият живот или свобода по причина на раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или политическо мнение или той е изложен на опасност от изтезания или други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание.

Не може да се очаква, че има част от територията на Р. федерация, където може основателно да се очаква молителят да се установи и да не бъде преследван по политически причини по смисъла на чл.8, ал.8 от ЗУБ.

Съгласно чл.4, пар.3, б. “в” от Квалификационната директива оценяването на молбата за международна закрила следва да бъде извършено за всеки отделен случай, като се вземат под внимание следните елементи, вкл. индивидуалното положение и личните обстоятелства относно молителя, включително и фактори като неговото минало, пол и възраст, за да може да се определи, въз основа на личните обстоятелства относно молителя, дали действията, на които той е бил или рискува да бъде изложен, биха могли да бъдат считани за преследване или за тежки посегателства. Установените по отношение на кандидата индивидуални обстоятелства към момента на приключване на съдебното дирене, отнесени към достъпната информация за

страната на произход, навеждат на извод за наличие на основание за предоставяне на статут на бежанец по смисъла на чл.8, ал.1 ЗУБ. Като е достигнал до противни правни изводи, административният орган е постановил оспореното решение при неправилно приложение на закона – отменително основание по чл.146, т.4 АПК.

За пълнота на изложението, с оглед отказа да се предостави хуманитарен статут с оспорения акт и независимо от чл.73, изр.2 от ЗУБ, съдът счита за необходимо да посочи, че жалбоподателят отговаря и на изискванията за предоставяне на хуманитарен статут по чл.9, ал.1, т.2 ЗУБ - реална опасност от тежки посегателства като дискриминационно наказание, който контекст не е обсъден от решаващия орган.

Изложеното определя материална незаконосъобразност на оспореното решение и в посочената част, с която се отказва предоставяне на хуманитарен статут.

Това налага преписката да бъде върната на административния орган за ново произнасяне по молбата за закрила при съобразяване на указанията в решението по тълкуване и прилагане на закона относно предпоставките за предоставяне на статут на бежанец на основание чл.8, ал.1 ЗУБ.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК жалбоподателят има право на сторените в производството разноски в размер на 600 лева за платено адвокатско възнаграждение (договор на л.14 по делото).

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен Съд С. – град, I отделение, 6-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на А. М. К., [дата на раждане] в [населено място], Р., гражданин на Р. федерация, ЛНЧ: [ЕГН], решение № 12685 от 23.08.2023 г. на председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет на Република България.

ВРЪЩА преписката на административния орган за ново произнасяне по молба за международна закрила рег. № РД 09-4310 от 14.11.2022 г. на РПЦ - С., при съобразяване на указанията, дадени с настоящото решение.

ОСЪЖДА Държавна агенция за бежанците да заплати на А. М. К., ЛНЧ: [ЕГН] разноски по делото в размер на 600 лв. (шестотин лева) за адвокатско възнаграждение.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: